

מְשֻׁתָּמֵשׁ בֹּו וְהִיא מְנַהֵּג בֹּו אֶת
הַמְּחֻתּוֹגִים, אֶרְכֶּבֶת מִשְׁהָ, שְׁהִיה
כּוֹמֹהוּ, הִיה מְשֻׁתָּמֵשׁ בְּמַטָּה.
וְלֹמַה נִקְרָא מַטְרוֹן מַטָּה?
שְׁלֹפְעָמִים מַטָּה כְּלֹפְעָמִים
לְצִדְיקִים, וְלֹפְעָמִים מַטָּה חֲזָבָה
לְרִשְׁעִים, וְלֹבָן הַתְּהִפָּךְ מַטָּה
לְנַחַשׁ, לְרִשְׁעִים לְהַלְקֹותָם בָּו,
וְמַנְחָשׁ לְמַטָּה לְצִדְיקִים, לְתַתְּ
וְמַנְחָשׁ לְמַטָּה לְצִדְיקִים, לְתַתְּ
לְמַנְחָשׁ לְמַטָּה לְצִדְיקִים.

שְׁבָךְ הוּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל
הַמְּלָאֵךְ הַזֶּה, כְּמוֹ שְׁהַגְּשָׁמָה
שְׁרוּכְתָּבָת עַל הַגּוֹף, וְצִדְיקָ
בְּמַקּוֹם הַזֶּה נִאמֵּר בֹּו צִדְיקָ מוֹשֵׁל
יַרְאַת אֱלֹהִים, מְשׁוּם שְׁהָוָה
מַהְפָּךְ דִין לְרִחְמִים, וּבְמַקּוֹם הַזֶּה
אַרְיךָ שְׁנוּיו מַעַשָּׂה כְּדִי שִׁיתְהִפָּךְ
מִדִּין לְרִחְמִים, וְשְׁנוּיו הַשָּׁם וְשְׁנוּיו
מִקּוֹם, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שְׁהָוָה
מִבְּפִנֵּים, נִאמֵּר בֹּו אָנָּי יְהוָה לְאָ
שְׁנִיתִי, שְׁהָוָה רְחוּם וְחַנּוּן, אַיִן
בּוּ דִין כָּלֵל וְלֹא שְׁנוּנִים.

וּבְשָׂאָרָם שׁוֹלֵט עַל יִצְרוֹן, נִהְפָּךְ
הַנְּחַשׁ לְמַטָּה, וְאַם יִצְרוֹן שׁוֹלֵט
עַלְיוֹן, נִהְפָּךְ מַטָּה לְנַחַשׁ, וּמִיד
וְינָס מַשָּׁה מִפְנֵיו. מָה זֶה וְיַגְּסָ ?
אֶלָּא בָּאָן רָמֶז שְׁנוּיו מִקּוֹם, שְׁבָרָח
מִמְּקוֹמוֹ וּמִלְּפָנָיו, וְזַהֲוָ סָוד
וְתִּפְקְחָנָה עִינֵּי שְׁנִיהם, וּבְמַה
גְּפַקְחוּ ? לְדַעַת טֹוב וּרְעָ, שְׁהָוָה
הַמַּטָּה הַפְּלוּל מִשְׁגִּינָם.
כְּשַׁתְּהִפָּךְ מַנְחָשׁ לְמַטָּה, נִאמֵּר
בּוּ צִדְיקָ וּטֹוב לוֹ, וְלַשְׁתְּהִפָּךְ
מַטָּה לְנַחַשׁ, נִאמֵּר בּוּ רְשָׁעָ
וּטֹוב לוֹ.

תקון אחד ושים

בְּרִאשָׁת - זֹו מְחַשְּׁבָה, אֱלֹהִים
- זֹו הָאָמָן הַעֲלִיּוֹנָה, מַעַשָּׂה,
שְׁשִׁנְיָהָם יְרָאָה וְאַהֲבָה, אֶת
הַשָּׁמִים - זֹה הַקּוֹל, וְאֶת הָאָרֶץ -
זֹה הַדָּבָר, וּבְכָל חַטָּאוֹ אָדָם

מַטְרוֹן, דְּבִיה הָוָה מְשֻׁתָּמֵשׁ מִשְׁהָ רַבִּינוֹ,
כְּגָוֹנָא דְּעַמּוֹדָא דְּאַמְצָעִיתָא דְּהָוָא מְשֻׁתָּמֵשׁ
בְּיַהְיָה, וְהִיא מְנַהֵּג פְּתַאי בְּיַהְיָה, אוֹף הַכִּי מִשְׁהָ
דְּהָוָה כְּגָוֹנָא דִילִיה, הָוָה מְשֻׁתָּמֵשׁ בְּמַטָּה,
וְאַמְּאי אַתְקָרִי מַטְרוֹן מַטָּה, דְּלִזְמָנִין מַטָּה
כְּלֹפְעָמִים זָכוּ לְצִדְיקִיא, וְלִזְמָנִין מַטָּה כְּלֹפְעָמִים
לְרִשְׁיעִיא, וּבְגַין דָא אַתְהִפָּךְ מַמְפָּתָה לְנַחַשׁ
לְרִשְׁיעִיא לְאַלְקָאָה לְזֹן בְּיַהְיָה, וְמַנְחָשׁ לְמַטָּה

לְצִדְיקִיא לְמַיְהָבָ לְזֹן בְּיַהְיָה אַגָּרָא.

דְּהָבִי אֵיתָו עַל הַאֵי מְלָאָכָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךָ
הָוָא, כְּגָוֹנָא דְּגַשְׁמָתָא דְּרַכְבִּיבָּעַל גּוֹפָא,
וְצִדְיקָ בְּהָאֵי אַתְמָר בְּיַהְיָה (שְׁמוֹאֵל בְּכָה) צִדְיקָ
מוֹשֵׁל יַרְאַת אֱלֹהִים, בְּגַין דָאֵיתָו מַהְפָּךְ דִינָא
לְרִחְמִי, וּבְהָאֵי אַתְמָר אַרְיךָ שְׁנוּיו מַעַשָּׂה, בְּגַין
דִיתְהִפָּךְ מַדִּינָא לְרִחְמִי, וְשְׁנוּיו הַשָּׁם וְשְׁנוּיו
מִקּוֹם, וּקְוִידָשָׁא בְּרִיךָ הָיָה דָאֵיתָו מַלְגָאָו,
אַתְמָר בְּיַהְיָה (מְלָאֵיכָה) אָנָּי יְהוָה לֹא שְׁבִיתִי,
דָאֵיתָו רְחוּם וְחַנּוּן, לִיתְ בְּיַהְיָה דִינָא כָּלֵל וְלֹא
שְׁנוּנִין.

וּבְכָד בְּרִנְשׁוּלִיט עַל יִצְרָיה, נִהְפָּךְ נַחַשׁ
לְמַטָּה, וְאַם יִצְרָיה שְׁלִיט עַלְיהָ, נִהְפָּךְ
מַמְפָּתָה לְנַחַשׁ, וּמִיד וְיַגְּסָ מַשָּׁה מִפְנֵיו (שְׁמוֹת ד
כָּאַמְּרָה וְיַגְּסָ, אֶלָּא הַכָּא רָמִיז שְׁנוּיו מִקּוֹם, דְּבָרָח
מִאֵתָרָיה וּמִקְמָיה, וְדָא אֵיתָו רְזָא וְתִּפְקְחָנָה
עִינֵּי שְׁנִיהם (בְּרָאֵשִׁיגָה), וּבְמַיִן אַתְפְּקָחוּ, לְמַנְדָע
טוּב וּרְעָ, דָאֵיתָו מַטָּה לְנַחַשׁ אַתְמָר בְּיַהְיָה צִדְיקָ וּטוּב
אַתְהִפָּךְ מַנְחָשׁ מַמְפָּתָה לְנַחַשׁ אַתְמָר בְּיַהְיָה רְשָׁעָ
וּטוּב לוֹ.

תקונא חד ושתין

בְּרִאשָׁת דָא מְחַשְּׁבָה, אֱלֹהִים דָא אִימָא
עַלְאהָ עַזְבָּדָא, דְּמַרְנוּיָהוּ דְּחִילָוּ
וְרַחְימָוּ אֶת הַשָּׁמִים דָא קָלָא, וְאֶת הָאָרֶץ דָא דְּבָוָרָא, וּבְכָלָא חַאְבוֹ אָדָם

ותזה, הפרידו בין האב והאם, שכן מחלוקת ומעשה, ובין הקול והדבר שهما הפן והבט, ומשום זה וישמעו את קול יהו"ה אלהים מתקלך בפניהם לרים ביום. אמרת ק"ל - זה העמוד האמצעי והשכינה עמו, יהו"ה אלהים - האב והאם, והם ארבע אמות יהו"ה, "אב, האם, ר' בן, ה' בת, שהם מחלוקת ומעשה, קול ודברו, (סוד הדרבר - מחלוקת מצטרפת למעשה וזה הסוד של יהו"ה, שהוא יוכלו ודברו שהוא שמים הארץ וכל עצם), הקול שהיה הולך בפניהם זה העמוד האמצעי, שמע קולו שהיה הולך בפניהם בענפי העץ, מאותו עץ שחטא בו אדם הראשון, שהיה אומר האילן לסמא"ל הרשע, הפשט הקרmono: רישע, אל תנע כי. ובאייה מקום היה הולך הקול? בפניהם, שהוא אדם דינ"א, לצד השמאלי, שנאמר בו ויהי הימים ויבאו בניו אלהים להתייצב על יהו"ה, וזהו לרים בימי הימים, ומה היה אומרים בני הימים, אלהים? אלא באו להתייצב על מאמר יהו"ה, שפ"ש אמר הקדוש ברוך הוא נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, אמרו הם, מה אדם ותפארה. אמרו הם, מה אנוש כי תפארנו (גבור).

וועוד, וישמעו את קול יהו"ה אלהים, אותו הקול היה בפניהם, שהוא השכינה, שם עץ הימים בטוע, תהיה גרמה שנעקר האילן מן הגן, ואדם גרים בחלוקת שהסתלה נביעת האילן, שהיתה יורדת לגן, ונשarra יבשה. יהו"ה זה האילן, הה ענפיו ושרשיו, ר' גוף האילן, ר' פריו, מעינו, והנתקה שלו כמו זה: יהו"ה, שהוא אחד ושמו אחד. ומפני לנו שבקראת הנביעה יהו"ה, אמרו יקוו הרים אמרת מה אדם ותפארה (תהלים קמד ג), (ס"א אמרו איןון מה

וחזה, אפרישו בין אבא לאימה דיןון מחלוקת ועובדא, ובין קול ודברו דיןון ברא ובראת, ובין דא וישמעו את קול יהו"ה אלהים מתהילך בפניהם לרים ביום (שם). אמרת ק"ל דא (דף צד ע"א) עמודא דאמצעיתא, ושכינתא עמיה, יהו"ה אלהים אבא לאימה, דיןון ארבע אתוון יהו"ה, י' אבא ה' אימה ר' ברא ה' ברפא, דיןון מחלוקת ומעשה קלא ודברא, (ורוא רמלה מחלוקת מצטרפה למעשה ורא רוא יוד דהיא י' קלא ודברו דיןון שמים הארץ וכל עצם), קול דהוה איזיל בפניהם דא עמודא דאמצעיתא, שמע קלייה דהוה איזיל בגנטא בענפי אילנא, מההוא אילנא דין אב ביה אדם קדמאתה, דהוה פ' אילנא לסמא"ל חייבא נחש הקדרמוני, רישע אל תנע כי, ובאן אחר הוה איזיל קלא בגנטא דין"א, לסתרא דשמאלא, דין אתרם ביה (איוב א) ויהי הימים ויבאו בניו האלהים להתייצב על יהו"ה, ודא איהו לרוח הימים, ומה הוא אמרין בני האלוהים, אלא אותו להתייצב על מירא דיהו"ה, דבר אמר קודשא בריך הוא (בראשית א) נעשה אדם בצלמנו בדורותנו, אמרו דיןון מה אדם ותפארה (תהלים קמד ג), (ס"א אמרו איןון מה אנוší כי תוכרנו וגומר) (שם ח ה).

יעוד וישמעו את קול יהו"ה אלהים, ההוא קלא הוה בגנטא דין שכינתא, דטמן עץ הימים נתוע, תהיה גרמת דין עקר אילנא מגנטא, ואדם גרים בחלוקת דיליה דין עתיק נביעו דין אילנא, דהוה נחית לגנטא, ואשתארת יבשה, יהו"ה דא אילנא, הה ענפיו ושרשיו, ר' גופא דין אילנא, י' איבא דיליה, נביעו דין דיליה, נקודה דין דיליה בגונא דא יהו"ה, דין אב חד ושם אב, ימלון